
D Macierze

Macierze pojawiają się w wielu zastosowaniach, między innymi, choć bynajmniej nie wyłącznie, w obliczeniach naukowych. Jeśli Czytelnik zapoznał się już wcześniej z macierzami, spora część zawartości tego dodatku może być już mu znana, ale pewne fragmenty mogą okazać się całkiem nowe. Dodatek D.1 jest poświęcony podstawowym pojęciom związanym z macierzami oraz operacjom na macierzach, a dodatek D.2 dotyczy podstawowych własności macierzy.

D.1 Macierze i operacje na macierzach

W tym dodatku dokonamy przeglądu podstawowych pojęć związanych z macierzami oraz omówimy najważniejsze ich własności.

Macierze i wektory

Macierz jest prostokątną tablicą zawierającą liczby. Na przykład

$$\begin{aligned} A &= \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 4 & 5 & 6 \end{pmatrix} \end{aligned} \tag{D.1}$$

jest macierzą $A = (a_{ij})$ wymiaru 2×3 , gdzie dla $i = 1, 2$ i $j = 1, 2, 3$ elementem macierzy w wierszu i i kolumnie j jest a_{ij} . Używamy wielkich liter do oznaczenia macierzy i odpowiadających im małych liter z indeksami do oznaczania ich elementów. Zbiór wszystkich macierzy wymiaru $m \times n$ zawierających liczby rzeczywiste oznaczamy $\mathbb{R}^{m \times n}$. W ogólnym przypadku zbiór macierzy $m \times n$ o elementach ze zbioru S zapisujemy jako $S^{m \times n}$.

Macierz **transponowaną** macierzy A oznaczamy A^T i otrzymujemy ją, zamieniając wiersze z kolumnami w macierzy A . Na przykład dla macierzy A jak w równaniu (D.1) macierz transponowana A^T wygląda tak:

$$A^T = \begin{pmatrix} 1 & 4 \\ 2 & 5 \\ 3 & 6 \end{pmatrix}.$$

Wektor jest jednowymiarową tablicą liczb. Na przykład

$$x = \begin{pmatrix} 2 \\ 3 \\ 5 \end{pmatrix}$$

jest wektorem wymiaru 3. Wektor wymiaru n nazywamy czasem **n -wektorem**. Do oznaczenia wektorów używamy małych liter, i -ty element wektora wymiaru n oznaczamy przez x_i dla $i = 1, 2, \dots, n$. Ustalamy też standardową postać wektora jako **wektor kolumnowy** równoważny macierzy $n \times 1$; odpowiadający mu **wektor wierszowy** otrzymujemy, wykonując operację transpozycji:

$$x^T = (2 \ 3 \ 5).$$

Wektor jednostkowy e_i to taki wektor, którego i -ty element jest równy 1, a wszystkie pozostałe 0. Zazwyczaj wymiar wektora jednostkowego jednoznacznie wynika z kontekstu.

Macierz zerowa to macierz, której każdy element jest równy 0. Do jej oznaczenia używamy symbolu 0. Nie prowadzi to do niejednoznaczności, gdyż zwykle z kontekstu jasno wynika, czy chodzi o macierz zerową, czy o liczbę 0. Jeśli mamy na myśli macierz zerową, to znany jest też z reguły jej wymiar.

Macierze kwadratowe

Szczególnie często rozważa się **macierze kwadratowe** $n \times n$. Na specjalną uwagę zasługują następujące ich rodzaje:

1. **Macierz diagonalna** spełnia warunek: $a_{ij} = 0$, jeśli tylko $i \neq j$. Ponieważ wszystkie elementy leżące poza przekątną są równe zero, macierz tego typu jest jednoznacznie wyznaczona przez elementy leżące na przekątnej:

$$\text{diag}(a_{11}, a_{22}, \dots, a_{nn}) = \begin{pmatrix} a_{11} & 0 & \dots & 0 \\ 0 & a_{22} & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & a_{nn} \end{pmatrix}.$$

2. **Macierz jednostkowa** (identycznościowa) $n \times n$ oznaczana przez I_n jest macierzą diagonalną z jedynkami na przekątnej:

$$\begin{aligned} I_n &= \text{diag}(1, 1, \dots, 1) \\ &= \begin{pmatrix} 1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 1 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & 1 \end{pmatrix}. \end{aligned}$$

Kiedy I pojawia się bez indeksu, wymiar macierzy wynika z kontekstu; i -ta kolumna macierzy jednostkowej jest wektorem jednostkowym e_i .

3. **Macierz trójdzielna** T to taka, dla której $t_{ij} = 0$, jeśli tylko $|i - j| > 1$. Niezerowe elementy występują tylko na głównej przekątnej, bezpośrednio nad nią ($t_{i,i+1}$ dla $i = 1, 2, \dots, n - 1$) lub bezpośrednio pod nią ($t_{i+1,i}$ dla $i = 1, 2, \dots, n - 1$):

$$T = \begin{pmatrix} t_{11} & t_{12} & 0 & 0 & \dots & 0 & 0 & 0 \\ t_{21} & t_{22} & t_{23} & 0 & \dots & 0 & 0 & 0 \\ 0 & t_{32} & t_{33} & t_{34} & \dots & 0 & 0 & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \dots & t_{n-2,n-2} & t_{n-2,n-1} & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \dots & t_{n-1,n-2} & t_{n-1,n-1} & t_{n-1,n} \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \dots & 0 & t_{n,n-1} & t_{nn} \end{pmatrix}.$$

4. **Macierz trójkątna górna** U to taka, dla której $u_{ij} = 0$, jeśli $i > j$. Wszystkie elementy poniżej przekątnej są więc równe 0:

$$U = \begin{pmatrix} u_{11} & u_{12} & \dots & u_{1n} \\ 0 & u_{22} & \dots & u_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & u_{nn} \end{pmatrix}.$$

Macierz trójkątną górną nazywamy **jednostkową macierzą trójkątną górną**, jeśli ma same jedynki na przekątnej.

5. **Macierz trójkątna dolna** L to taka, dla której $l_{ij} = 0$, jeśli $i < j$. Wszystkie elementy powyżej przekątnej są więc równe 0:

$$L = \begin{pmatrix} l_{11} & 0 & \dots & 0 \\ l_{21} & l_{22} & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ l_{n1} & l_{n2} & \dots & l_{nn} \end{pmatrix}.$$

Macierz trójkątną dolną nazywamy **jednostkową macierzą trójkątną dolną**, jeśli ma same jedynki na przekątnej.

6. **Macierz permutacyjna** P ma dokładnie jedną jedynkę w każdym wierszu i w każdej kolumnie oraz same zera na wszystkich pozostałych pozycjach. Przykładem macierzy permutacyjnej jest

$$P = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \end{pmatrix}.$$

Nazwa bierze się stąd, że pomnożenie wektora x przez taką macierz daje w wyniku permutację (przestawienie) elementów x . W zadaniu D.1-4 zbadamy dodatkowe własności macierzy permutacyjnych.

7. **Macierz symetryczna** A spełnia warunek $A = A^T$. Na przykład

$$\begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 2 & 6 & 4 \\ 3 & 4 & 5 \end{pmatrix}$$

jest macierzą symetryczną.

Podstawowe operacje na macierzach

Elementami macierzy i wektorów są **wielkości skalarne** z ustalonej struktury algebraicznej, takiej jak liczby rzeczywiste, zespolone lub całkowite modulo pewna liczba pierwsza. W strukturze takiej muszą być określone operacje dodawania i mnożenia. Rozszerzymy teraz te działania na macierze.

Dodawanie macierzy definiujemy następująco. Jeśli $A = (a_{ij})$ i $B = (b_{ij})$ są macierzami $m \times n$, to ich suma $C = (c_{ij}) = A + B$ jest macierzą $m \times n$ zdefiniowaną w taki oto sposób:

$$c_{ij} = a_{ij} + b_{ij}$$

dla $i = 1, 2, \dots, m$ i $j = 1, 2, \dots, n$. Dodawanie macierzy jest więc zdefiniowane po współrzędnych. Macierz zerowa jest elementem neutralnym operacji dodawania macierzy:

$$A + 0 = A = 0 + A.$$

Jeśli λ jest wielkością skalarną, a $A = (a_{ij})$ – macierzą, to $\lambda A = (\lambda a_{ij})$ jest **skalarną wielokrotnością** macierzy A uzyskaną przez pomnożenie każdego jej elementu przez λ . Jako szczególny przypadek definiujemy **macierz przeciwną** do macierzy $A = (a_{ij})$ jako $-1 \cdot A = -A$; zatem element macierzy $-A$ o współrzędnych (i, j) jest równy $-a_{ij}$. Zachodzi więc

$$A + (-A) = 0 = (-A) + A.$$

Po wprowadzeniu tej definicji możemy zdefiniować **odejmowanie macierzy** jako dodanie macierzy przeciwnej: $A - B = A + (-B)$.

Mnożenie macierzy definiujemy w następujący sposób. Bierzemy dwie macierze A i B **pasujące do siebie** w tym sensie, że liczba kolumn macierzy A jest równa liczbie wierszy macierzy B . (W ogólności, jeśli w wyrażeniu występuje iloczyn macierzy AB , to zawsze domyślnie zakładamy, że macierze A i B pasują do siebie). Jeśli $A = (a_{ik})$ jest macierzą $p \times q$, a $B = (b_{kj})$ jest macierzą $q \times r$, to ich iloczyn $C = AB$ jest macierzą $C = (c_{ij})$ wymiaru $p \times r$, gdzie

$$c_{ij} = \sum_{k=1}^q a_{ik} b_{kj} \tag{D.2}$$

dla $i = 1, 2, \dots, p$ i $j = 1, 2, \dots, r$. Procedura RECTANGULAR-MATRIX-MULTIPLY na str. 354 mnoży macierze w sposób bezpośrednio wynikający ze wzoru (D.2), przy założeniu, że macierz C jest zainicjowana jako 0, wykonując pqr mnożeń oraz $p(q-1)r$ dodawań

wielkości skalarnych i działając w czasie $\Theta(pqr)$. Jeśli macierze są kwadratowe $n \times n$, czyli $n = p = q = r$, to pseudokod upraszcza się do procedury MATRIX-MULTIPLY ze str. 76, której czas działania to $\Theta(n^3)$. (W podrozdziale 4.4 jest opisany asymptotycznie szybszy algorytm V. Strassena działający w czasie $\Theta(n^{\lg 7})$).

Macierze mają wiele (choć nie wszystkie) algebraicznych własności typowych dla liczb. Macierze jednostkowe są elementami neutralnymi operacji mnożenia macierzy:

$$I_m A = A I_n = A$$

dla dowolnej macierzy A wymiaru $m \times n$. Pomnożenie przez macierz zerową daje macierz zerową:

$$A 0 = 0.$$

Mnożenie macierzy jest łączne:

$$A(BC) = (AB)C$$

dla pasujących do siebie macierzy A , B i C . Jest też rozdzielne względem dodawania:

$$\begin{aligned} A(B + C) &= AB + AC, \\ (B + C)D &= BD + CD. \end{aligned}$$

Dla $n > 1$ mnożenie macierzy $n \times n$ nie jest jednak przemienne. Na przykład, jeśli $A = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}$

$$\text{i } B = \begin{pmatrix} 0 & 0 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}, \text{ to}$$

$$AB = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 0 \end{pmatrix},$$

zaś

$$BA = \begin{pmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}.$$

Iloczyn macierzy przez wektor i wektora przez wektor są zdefiniowane przez utożsamienie wektora z macierzą $n \times 1$ (lub macierzą $1 \times n$ w przypadku wektora wierszowego). Jeśli więc A jest macierzą $m \times n$, a x jest wektorem wymiaru n , to Ax jest wektorem wymiaru m . Jeśli x i y są wektorami wymiaru n , to

$$x^T y = \sum_{i=1}^n x_i y_i$$

jest liczbą (formalnie: macierzą 1×1) nazywaną **iloczynem skalarnym** x i y . Do oznaczenia $x^T y$ stosujemy również notację $\langle x, y \rangle$. Iloczyn skalarny jest przemienny: $\langle x, y \rangle = \langle y, x \rangle$.

Macierz xy^T jest macierzą Z wymiaru $n \times n$ (nazywaną **iloczynem zewnętrznym** x i y) taką, że $z_{ij} = x_i y_j$. **Norma (euklidesowa)** $\|x\|$ wektora x wymiaru n jest zdefiniowana następująco:

$$\begin{aligned}\|x\| &= (x_1^2 + x_2^2 + \dots + x_n^2)^{1/2} \\ &= (x^T x)^{1/2}.\end{aligned}$$

Jest to więc długość wektora x w n -wymiarowej przestrzeni euklidesowej. Użytecznym faktem wynikającym z równości

$$((ax_1)^2 + (ax_2)^2 + \dots + (ax_n)^2)^{1/2} = |a| (x_1^2 + x_2^2 + \dots + x_n^2)^{1/2}$$

jest to, że dla dowolnej liczby rzeczywistej a oraz wektora x wymiaru n

$$\|ax\| = |a| \|x\|. \tag{D.3}$$

Zadania

D.1-1

Wykaż, że jeśli A i B są symetrycznymi macierzami $n \times n$, to $A + B$ i $A - B$ też są takimi macierzami.

D.1-2

Udowodnij, że $(AB)^T = B^T A^T$ oraz że $A^T A$ jest zawsze macierzą symetryczną.

D.1-3

Udowodnij, że iloczyn dwóch macierzy trójkątnych dolnych jest macierzą trójkątną dolną.

D.1-4

Udowodnij, że jeśli P jest macierzą permutacyjną $n \times n$, zaś A jest dowolną macierzą $n \times n$, to PA można otrzymać z macierzy A przez permutację jej wierszy, a AP przez permutację kolumn. Udowodnij, że iloczyn dwóch macierzy permutacyjnych jest macierzą permutacyjną.

D.2 Podstawowe własności macierzy

W tym dodatku zdefiniujemy podstawowe własności odnoszące się do macierzy: odwrotność, liniową zależność i liniową niezależność, rząd i wyznacznik. Zdefiniujemy także klasę macierzy dodatnio określonych.

Macierze odwrotne, rzędy i wyznaczniki

Macierz odwrotną do macierzy A wymiaru $n \times n$ oznaczamy przez A^{-1} (jeśli istnieje) i definiujemy jako macierz $n \times n$ taką, że $AA^{-1} = I_n = A^{-1}A$. Na przykład

$$\begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}^{-1} = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & -1 \end{pmatrix}.$$

Wiele niezerowych macierzy kwadratowych nie ma macierzy odwrotnych. Macierz, do której nie istnieje macierz odwrotna, nazywamy macierzą **nieodwracalną** lub **osobliwą**. Przykładem niezerowej macierzy osobliwej jest

$$\begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}.$$

Jeśli dla danej macierzy istnieje macierz odwrotna, to macierz tę nazywamy **odwracalną** lub **nieosobliwą**. Macierze odwrotne, jeśli istnieją, są wyznaczone jednoznacznie (patrz zad. D.2-1). Jeśli A i B są nieosobliwymi macierzami $n \times n$, to

$$(BA)^{-1} = A^{-1}B^{-1}.$$

Operacja odwracania macierzy jest przemienna z operacją transponowania:

$$(A^{-1})^T = (A^T)^{-1}.$$

Wektory x_1, x_2, \dots, x_n są **liniowo zależne**, jeśli istnieją współczynniki c_1, c_2, \dots, c_n , nie wszystkie równe zeru, takie że $c_1x_1 + c_2x_2 + \dots + c_nx_n = 0$. Na przykład wektory wierszowe $x_1 = (1 \ 2 \ 3)$, $x_2 = (2 \ 6 \ 4)$ oraz $x_3 = (4 \ 11 \ 9)$ są liniowo zależne, ponieważ $2x_1 + 3x_2 - 2x_3 = 0$. Jeśli wektory nie są liniowo zależne, to mówimy, że są **liniowo niezależne**. Na przykład kolumny macierzy jednostkowej są liniowo niezależne.

Rząd kolumnowy niezerowej macierzy A wymiaru $m \times n$ definiujemy jako moc największego zbioru liniowo niezależnych kolumn macierzy A . Podobnie, **rząd wierszowy** macierzy A określamy jako moc największego zbioru liniowo niezależnych wierszy macierzy A . Podstawową własnością każdej macierzy A jest fakt, że rząd wierszowy jest zawsze równy rzędowi kolumnowemu, tak więc możemy po prostu mówić o **rzędzie** macierzy A ; oznaczamy go przez $\text{rank}(A)$. Rząd macierzy $m \times n$ jest liczbą całkowitą z przedziału od 0 do $\min\{m, n\}$ włącznie. (Rząd macierzy zerowej wynosi 0, a rząd macierzy jednostkowej $n \times n$ jest równy n). Według innej, równoważnej, a często bardziej użytecznej definicji rząd macierzy A wymiaru $m \times n$ jest najmniejszą liczbą r o tej własności, że istnieją macierze B i C wymiaru, odpowiednio, $m \times r$ i $r \times n$, takie że $A = BC$. Macierz kwadratowa $n \times n$ ma **pełny rząd**, jeśli jej rząd jest równy n . Macierz $m \times n$ ma **pełny rząd kolumnowy**, jeśli jej rząd jest równy n . Podstawową własność rządów macierzy charakteryzuje poniższe twierdzenie.

Twierdzenie D.1

Macierz kwadratowa ma pełny rząd wtedy i tylko wtedy, gdy jest nieosobliwa. ■

Wektor zerujący macierzy A to taki wektor niezerowy x , że $Ax = 0$. Poniższe twierdzenie, którego dowód pozostawiamy jako zadanie D.2-7, oraz wynikający z niego wniosek odnoszący pojęcia rzędu kolumnowego oraz odwracalności do wektorów zerujących.

Twierdzenie D.2

Macierz A ma pełny rząd kolumnowy wtedy i tylko wtedy, gdy nie ma wektorów zerujących. ■

Wniosek D.3

Macierz kwadratowa A jest osobliwa wtedy i tylko wtedy, gdy ma wektor zerujący. ■

Minorem ij macierzy A wymiaru $n \times n$, dla $n > 1$, nazywamy macierz $A_{[ij]}$ wymiaru $(n-1) \times (n-1)$ otrzymaną przez usunięcie i -tego wiersza i j -tej kolumny z macierzy A . **Wyznacznik** macierzy A wymiaru $n \times n$ definiujemy rekurencyjnie za pomocą minorów

$$\det(A) = \begin{cases} a_{11}, & \text{jeżeli } n = 1, \\ \sum_{j=1}^n (-1)^{j+1} a_{1j} \det(A_{[1j]}), & \text{jeżeli } n > 1. \end{cases}$$

Wyrażenie $(-1)^{i+j} \det(A_{[ij]})$ jest nazywane **dopełnieniem algebraicznym** (ang. *cofactor*) elementu a_{ij} .

Następujące twierdzenia, których dowody tu pomijamy, charakteryzują podstawowe własności wyznacznika.

Twierdzenie D.4 (Własności wyznacznika)

Wyznacznik macierzy kwadratowej A ma następujące własności:

- Jeśli którykolwiek wiersz lub którakolwiek kolumna macierzy A jest zerowa, to $\det(A) = 0$.
- Wyznacznik macierzy A mnoży się przez λ , jeśli wszystkie elementy jednego wiersza (lub jednej kolumny) macierzy A zostały pomnożone przez λ .
- Wyznacznik macierzy A pozostaje niezmienny, gdy elementy w jednym wierszu (kolumnie) zostają dodane do innego wiersza (kolumny).
- Wyznacznik macierzy A jest równy wyznacznikowi macierzy A^T .
- Wyznacznik macierzy A zmienia wartość na przeciwną, jeżeli którekolwiek dwa wiersze (kolumny) zostały zamienione miejscami.

Ponadto dla dowolnych macierzy kwadratowych A i B zachodzi $\det(AB) = \det(A) \det(B)$. ■

Twierdzenie D.5

Macierz A wymiaru $n \times n$ jest osobliwa wtedy i tylko wtedy, gdy $\det(A) = 0$. ■

Macierze dodatnio określone

Macierze dodatnio określone odgrywają istotną rolę w wielu zastosowaniach. Macierz A wymiaru $n \times n$ nazywamy **dodatnio określoną**, jeśli $x^T A x > 0$ dla każdego wektora x wymiaru n , takiego że $x \neq 0$. Na przykład macierz jednostkowa jest dodatnio określona, ponieważ dla dowolnego niezerowego wektora $x = (x_1 \ x_2 \ \dots \ x_n)^T$ zachodzi

$$\begin{aligned} x^T I_n x &= x^T x \\ &= \sum_{i=1}^n x_i^2 \\ &> 0. \end{aligned}$$

Macierze pojawiające się w zastosowaniach są często dodatnio określone, co wynika z poniższego twierdzenia.

Twierdzenie D.6

Dla dowolnej macierzy A o pełnym rzędzie kolumnowym macierz $A^T A$ jest dodatnio określona.

Dowód Musimy pokazać, że $x^T(A^T A)x > 0$ dla każdego niezerowego wektora x . Weźmy więc dowolny wektor x :

$$\begin{aligned} x^T(A^T A)x &= (Ax)^T(Ax) && \text{(patrz zad. D.1-2)} \\ &= \|Ax\|^2. \end{aligned}$$

Zauważmy teraz, że $\|Ax\|^2$ to po prostu suma kwadratów elementów wektora Ax . Zatem $\|Ax\| \geq 0$. Pokażemy przez sprowadzenie do sprzeczności, że $\|Ax\| > 0$. Przypuśćmy, że $\|Ax\|^2 = 0$. Wtedy każdy element Ax jest równy 0, tj. $Ax = 0$. Ponieważ A ma pełny rząd kolumnowy, $Ax = 0$ implikuje $x = 0$, zgodnie z twierdzeniem D.2, co jest sprzeczne z założeniem, że x był niezerowy. Tak więc macierz $A^T A$ jest dodatnio określona. ■

Inne własności macierzy dodatnio określonych są opisane w podrozdz. 28.3. W podrozdziale 33.3 korzystamy z podobnego pojęcia, znanego jako dodatnia półokreśloność. Macierz A o wymiarze $n \times n$ jest **dodatnio półokreślona** jeśli $x^T Ax \geq 0$ dla każdego wektora niezerowego x wymiaru n .

Zadania

D.2-1

Udowodnij, że macierz odwrotna jest wyznaczona jednoznacznie, czyli że jeśli B i C są macierzami odwrotnymi do A , to $B = C$.

D.2-2

Udowodnij, że wyznacznik macierzy trójkątnej (dolnej lub górnej) jest równy iloczynowi elementów leżących na jej przekątnej. Udowodnij, że macierz odwrotna do macierzy trójkątnej dolnej, jeśli istnieje, też jest trójkątna dolna.

D.2-3

Udowodnij, że jeśli P jest macierzą permutacyjną, to jest ona odwracalna, macierzą odwrotną do niej jest P^T , która także jest macierzą permutacyjną.

D.2-4

Niech A i B będą macierzami kwadratowymi takimi, że $AB = I$. Udowodnij, że jeśli macierz A' powstała z A przez dodanie wiersza j do wiersza i , to macierz B' odwrotną do A' można otrzymać przez odjęcie kolumny i od kolumny j w macierzy B .

D.2-5

Niech A będzie nieosobliwą macierzą $n \times n$, której elementy należą do ciała liczb zespolonych. Pokaż, że każdy element macierzy A^{-1} jest rzeczywisty wtedy i tylko wtedy, gdy każdy element macierzy A jest rzeczywisty.

D.2-6

Pokaż, że jeśli A jest nieosobliwą macierzą symetryczną $n \times n$, to macierz A^{-1} jest symetryczna. Pokaż, że jeśli B jest dowolną macierzą $m \times n$, to BAB^T jest macierzą symetryczną.

D.2-7

Udowodnij twierdzenie D.2, tzn. pokaż, że macierz A ma pełny rząd kolumnowy wtedy i tylko wtedy, gdy równość $Ax = 0$ implikuje $x = 0$. (*Wskazówka:* Wyraż liniową zależność jednej kolumny od innych jako równanie macierzowo-wektorowe).

D.2-8

Udowodnij, że dla dowolnych dwóch pasujących do siebie macierzy A i B zachodzi

$$\text{rank}(AB) \leq \min\{\text{rank}(A), \text{rank}(B)\},$$

przy czym równość zachodzi wtedy, gdy przynajmniej jedna z macierzy A lub B jest nieosobliwą macierzą kwadratową. (*Wskazówka:* Użyj alternatywnej definicji rzędu macierzy).

Problemy**D-1 Macierz Vandermonde'a**

Niech będą dane liczby x_0, x_1, \dots, x_{n-1} . Udowodnij, że wyznacznik *macierzy Vandermonde'a*

$$V(x_0, x_1, \dots, x_{n-1}) = \begin{pmatrix} 1 & x_0 & x_0^2 & \cdots & x_0^{n-1} \\ 1 & x_1 & x_1^2 & \cdots & x_1^{n-1} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 1 & x_{n-1} & x_{n-1}^2 & \cdots & x_{n-1}^{n-1} \end{pmatrix}$$

wynosi

$$\det(V(x_0, x_1, \dots, x_{n-1})) = \prod_{0 \leq j < k \leq n-1} (x_k - x_j).$$

(*Wskazówka:* Pomnóż kolumnę i przez $-x_0$, po czym wynik dodaj do kolumny $i + 1$ dla $i = n - 1, n - 2, \dots, 1$, a następnie użyj indukcji).

D-2 Permutacje definiowane jako mnożenie macierzy przez wektor nad ciałem $GF(2)$

Jedną z klas permutacji liczb całkowitych ze zbioru $S_n = \{0, 1, 2, \dots, 2^n - 1\}$ definiuje się przez mnożenie macierzy nad $GF(2)$. Na binarną reprezentację każdej liczby x z S_n możemy patrzeć jak na n -bitowy wektor

$$\begin{pmatrix} x_0 \\ x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_{n-1} \end{pmatrix},$$

gdzie $x = \sum_{i=0}^{n-1} x_i 2^i$. Jeśli A jest macierzą $n \times n$, której każdy element jest równy albo 0, albo 1, to możemy zdefiniować permutację odwzorowującą każdą wartość x z S_n na liczbę, której reprezentacja binarna równa się iloczynowi Ax . Tutaj operacje arytmetyczne są wykonywane nad $GF(2)$: każda z wartości jest albo 0, albo 1 i z jednym wyjątkiem wszystkie zasady dodawania i mnożenia mają zastosowanie. Wyjątek polega na tym, że $1 + 1 = 0$. O arytmetyce nad $GF(2)$ możemy myśleć jak o zwykłej arytmetyce dla liczb całkowitych, z tym wyjątkiem że używamy tylko najmniej znaczących bitów.

Na przykład dla $S_2 = \{0, 1, 2, 3\}$ macierz

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 1 & 1 \end{pmatrix}$$

definiuje następującą permutację π_A : $\pi_A(0) = 0$, $\pi_A(1) = 3$, $\pi_A(2) = 2$, $\pi_A(3) = 1$. Żeby zrozumieć, dlaczego $\pi_A(3) = 1$, zauważmy, że pracując nad $GF(2)$,

$$\begin{aligned} \pi_A(3) &= \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 1 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} 1 \cdot 1 + 0 \cdot 1 \\ 1 \cdot 1 + 1 \cdot 1 \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \end{aligned}$$

co jest binarną reprezentacją 1.

W dalszej części opisu tego problemu przyjmujemy, że pracujemy nad $GF(2)$ i że elementami wszystkich wektorów i macierzy są 0 i 1. **Rząd** macierzy zero-jedynkowej (macierzy z elementami o wartościach 0 lub 1) nad $GF(2)$ definiuje się tak samo jak dla zwykłych macierzy, ale przy założeniu, że operacje arytmetyczne wykonywane dla określenia liniowej niezależności są wykonywane nad $GF(2)$. Zdefiniujmy **zakres** macierzy zero-jedynkowej A wymiaru $n \times n$, jako

$$R(A) = \{y : y = Ax \text{ dla pewnego } x \in S_n\}.$$

Zatem $R(A)$ jest zbiorem liczb z S_n , które można otrzymać, mnożąc elementy x z S_n przez A .

- (a) Udowodnij, że jeśli r jest rzędem macierzy A , to $|R(A)| = 2^r$. Wywnioskuj z tego, że A definiuje permutację nad S_n tylko wtedy, gdy A ma pełny rząd.

Dla danych macierzy A wymiaru $n \times n$ i elementu $y \in R(A)$ definiujemy **przeciwwobraz** y jako

$$P(A, y) = \{x : Ax = y\}.$$

Tak więc $P(A, y)$ jest zbiorem tych wartości z S_n , które pomnożone przez A dają y .

- (b) Udowodnij, że jeśli r jest rzędem macierzy A wymiaru $n \times n$ i $y \in R(A)$, to $|P(A, y)| = 2^{n-r}$.

Niech $0 \leq m \leq n$ i załóżmy, że dzielimy zbiór S_n na bloki kolejnych liczb w taki sposób, że i -ty blok składa się z 2^m liczb $i2^m, i2^m + 1, i2^m + 2, \dots, (i + 1)2^m - 1$. Dla każdego podzbioru $S \subset S_n$ definiujemy $B(S, m)$ jako zbiór wszystkich bloków z S_n o wymiarach 2^m zawierających co najmniej jeden element z S . Na przykład dla $n = 3, m = 1$ oraz $S = \{1, 4, 5\}$ zbiór $B(S, m)$ składa się z bloków 0 (ponieważ 1 jest w bloku 0) i 2 (ponieważ 4 i 5 są w bloku 2).

- (c) Niech r będzie rzędem dolnej-lewej $(n - m) \times m$ podmacierzy macierzy A , czyli macierzy zbudowanej w wyniku przecięcia dolnych $n - m$ wierszy i m skrajnie lewych kolumn macierzy A . Niech S będzie dowolnym blokiem w S_n o wymiarze 2^m , a $S' = \{y: y = Ax \text{ dla pewnego } x \in S\}$. Udowodnij, że $|B(S', m)| = 2^r$ oraz że dla każdego bloku w $B(S', m)$ dokładnie 2^{m-r} liczb z S jest odwzorowywanych na ten blok.

Ponieważ w wyniku pomnożenia wektora zerowego przez jakąkolwiek macierz dostajemy wektor zerowy, zbiór permutacji S_n zdefiniowanych przez mnożenie nad $GF(2)$ zero-jedynkowej macierzy $n \times n$ o pełnym rzędzie nie może zawierać wszystkich permutacji S_n . Rozszerzmy klasę permutacji definiowanych przez mnożenie macierzy przez wektor o składnik addytywny w taki sposób, że $x \in S_n$ jest odwzorowywane na $Ax + c$, gdzie c jest n -bitowym wektorem i dodawanie jest wykonywane nad $GF(2)$. Na przykład, gdy

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 1 & 1 \end{pmatrix}$$

i

$$c = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix}.$$

dostajemy następującą permutację $\pi_{A,c}: \pi_{A,c}(0) = 2, \pi_{A,c}(1) = 1, \pi_{A,c}(2) = 0, \pi_{A,c}(3) = 3$. Permutację, która odwzorowuje $x \in S_n$ na $Ax + c$, dla pewnej zero-jedynkowej macierzy A wymiaru $n \times n$ o pełnym rzędzie i pewnego n -bitowego wektora c , nazywamy **permutacją liniową**.

- (d) Przelicz, że liczba liniowych permutacji zbioru S_n jest dużo mniejsza niż liczba wszystkich permutacji S_n .
- (e) Podaj przykład liczby n i permutacji zbioru S_n , która nie może być wyrażona za pomocą żadnej liniowej permutacji. (*Wskazówka:* Dla zadanej permutacji pomyśl, w jaki sposób mnożenie macierzy przez wektor jednostkowy wiąże ze sobą kolumny tej macierzy).

Uwagi do dodatku

Podręczniki z algebry liniowej zawierają bardzo wiele podstawowych informacji na temat macierzy. Szczególnie dobre są książki Stranga [422, 423].